

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **Ing. B. Š.,**
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Urbáškem
sídlem Národní 973/41, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2017, č. j. 38977/ENV/17, 583/520-17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo životního prostředí (dále jen „žalovaný“) zamítlo jeho odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 18. 5. 2017, č. j. ČÍŽP/43/OOP/SR01/1317572.017/17/ZPK (dále jen „rozhodnutí ze dne 18. 5. 2017“).

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl podle § 100 odst. 2 a 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žádost žalobce o obnovu řízení sp. zn. ČIŽP/43/OOP/SR01/1317572, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ze dne 9. 9. 2016, č. j. ČIŽP/43/OOP/SR01/1317572.011/16/ZPK, o zabavení 2 exemplářů kakadu palmových (dále také jen „rozhodnutí o zabavení“).

2. Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že dne 14. 9. 2016 bylo doručeno do datové schránky žalobcova zástupce rozhodnutí o zabavení. V rozhodnutí byl žalobce náležitě poučen o možnosti podat odvolání s uvedením lhůty, do kdy tak může učinit, a způsobu, jakým lze odvolání podat. Žalobce v zákonné lhůtě odvolání nepodal, a rozhodnutí tedy nabylo právní moci dne 30. 9. 2016.
3. Dne 31. 1. 2017 žalobce učinil u správního orgánu I. stupně písemné podání (dále jen „podání ze dne 31. 1. 2017“), jehož obsahem bylo odvolání proti rozhodnutí o zabavení a žádost o prominutí zmeškání úkonu ve smyslu § 41 odst. 2 správního řádu. Žádost byla odůvodněna administrativním pochybením zaměstnance advokátní kanceláře při přerozdělování přijaté korespondence. Zástupce žalobce se tak měl o doručení rozhodnutí o zabavení dozvědět až dne 16. 1. 2017 v rámci trestního řízení vedeného s žalobcem. Pro případ nevyhovění žádosti o prominutí zmeškání úkonu žalobce navrhl, aby byly prověřeny podmínky pro postup dle § 92 správního řádu, tedy pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.
4. Správní orgán I. stupně žádosti nevyhověl a dne 7. 2. 2017 vydal usnesení o neprominutí zmeškání lhůty k podání odvolání č. j. ČIŽP/43/OOP/SR01/1317572.013/17/ZPK, neboť administrativní pochybení nepředstavuje závažný důvod, který nastal bez žalobcova zavinění. Správní orgán návrh dále vyhodnotil jako žádost o obnovu řízení a zamítl ho rozhodnutím ze dne 7. 2. 2017, č. j. ČIŽP/43/OOP/SR01/1317572.014/17/ZPK, neboť skutečnosti uvedené v podání ze dne 31. 1. 2017 mohl žalobce uplatnit ve správním řízení, případně v odvolání proti rozhodnutí o zabavení, a proto nebyly splněny podmínky pro obnovu řízení.
5. Rozhodnutí ze dne 7. 2. 2017, č. j. ČIŽP/43/OOP/SR01/1317572.014/17/ZPK, zrušil žalovaný k žalobcovu odvolání a zavázal správní orgán I. stupně, aby nejprve posoudil povahu skutečností uvedených v žádosti ze dne 31. 1. 2017, včetně toho, zda mohly být v dosavadním řízení uplatněny či nikoliv.
6. Následně správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 18. 5. 2017 specifikoval, že důvody uvedené v části A odůvodnění podání ze dne 31. 1. 2017 (body 25 – 37) se vztahují k zákonnosti postupu správního orgánu, a proto se jedná o otázky právní, nikoliv skutkové. Tyto důvody nadto žalobce v průběhu řízení již uplatňoval. V části B, C a D (body 38 – 108) pak žalobce pouze napadá věrohodnost a hodnocení podkladů založených do spisů před vydáním rozhodnutí o zabavení, ovšem neuvádí žádné nové skutečnosti ani důkazy, které by mu nebyly před vydáním tohoto rozhodnutí známy. Žalobce tedy mohl tyto námitky uplatnit již v rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí, případně v odvolání proti rozhodnutí o zabavení.
7. Proti rozhodnutí ze dne 18. 5. 2017 podal žalobce nové odvolání, neboť jeho odůvodnění nepovažoval za dostatečné, a proto zopakoval své předchozí odvolací námitky. Žalobcovo odvolání zamítl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V něm zdůraznil, že předmětem nynějšího řízení je otázka nařízení obnovy řízení a splnění jeho podmínek,

nikoliv přezkum zákonnosti rozhodnutí o zabavení. Žalovaný zopakoval, že důvody uváděné pod body 25 – 37 se týkají toliko zákonnosti postupu správního orgánu, a proto se jimi nezabýval. U bodů 38 – 108 žalobce sice tvrdí údajnou nepravdivost některých důkazů (zejména svědectví Mgr. Z. N.), ovšem neuvádí žádné nové důkazy, které by existovaly v době původního řízení, avšak nemohly být dosud uplatněny, či důkazy, které by jakkoliv svědčily o nepravdivosti důkazů a podkladů doposud v řízení provedených. Veškeré tyto námitky nadto mohl žalobce vznést již v průběhu řízení ve věci. Učinil-li žalobce opožděné odvolání, pak nelze mít za to, že by tyto námitky nemohly být v rámci řádného odvolání uplatněny, bylo-li by podáno včas. Žalovaný se proto ztotožnil se správním orgánem I. stupně, že nebyly splněny podmínky pro nařízení obnovy řízení.

II. Obsah žaloby

8. Žalobce v žalobě namítá, že ani v rozhodnutí ze dne 18. 5. 2017 se správní orgán I. stupně dostatečně nezabýval jednotlivými důvody pro nařízení obnovy a neodůvodnil své závěry. V rámci stručného odůvodnění odvolací důvody pouze rozčlenil do dvou skupin, přičemž první z nich (uvedené v bodech 25 – 37 podání ze dne 31. 1. 2017) vyhodnotil jako námitky týkající se zákonnosti postupu správního orgánu a druhé (uvedené v bodech 38 – 108) označil za námitky napadající věrohodnost a způsob hodnocení podkladů rozhodnutí o zabavení. Žalobce v této souvislosti zpochybňuje zejména okolnosti úředního záznamu a svědectví Mgr. Z. N., u nichž namítá jejich nevěrohodnost a nepravdivost. Tyto okolnosti vyplynuly v plném rozsahu až v průběhu řízení, kdy už je žalobce nemohl namítat. Žalobce odkazuje na body 25 až 108 podání ze dne 31. 1. 2017.
9. Dále žalobce zdůrazňuje, že žalovaný se nezabýval jeho podnětem k zahájení přezkumného řízení, který uvedl v podání ze dne 31. 1. 2017. Správní orgán I. stupně na žalobcův podnět jakkoliv nereagoval a žalovaný se touto nečinností v rámci rozhodování a odvolání rovněž nezabýval. Žalobce dále napadá nezákonnost rozhodnutí o zabavení a odkazuje na body 38 až 108 podání ze dne 31. 1. 2017.
10. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že obsah žaloby je totožný s obsahem odvolání proti rozhodnutí ze dne 18. 5. 2017, a proto nepovažuje za účelné vyjadřovat se k jednotlivým žalobním bodům. Dle žalovaného se důvody pro obnovu řízení formulované žalobcem zásadně míjejí s důvody, které předvídá § 100 správního řádu. Žalovaný dále odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2017, č. j. 5 A 105/2015-11-133, který se týkal obdobné věci téhož žalobce a v němž se soud zabýval obdobnými námitkami jako v nyní řešené žalobě. Soud v citovaném rozsudku dospěl k jednoznačnému závěru o souladu přezkoumávaného rozhodnutí a předcházejícího řízení s právními předpisy, což rovněž svědčí o nedůvodnosti návrhu na zahájení přezkumného řízení v nyní řešené věci.
12. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

14. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud úvodem považuje za nutné zdůraznit, že předmětem nynějšího přezkumu je rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2017, č. j. 38977/ENV/17, 583/520-17, které se zabývalo otázkou nařízení obnovy řízení. Byť tedy žalobce ve svém podání ze dne 31. 1. 2017 navrhl, aby správní orgány tuto písemnost případně považovaly za podnět k přezkumnému řízení, k obnově řízení nebo k vydání nového rozhodnutí, soud je v nyní řešené věci oprávněn přezkoumat toliko napadené rozhodnutí, tedy zda správní orgány nepochybily při posouzení podmínek pro zahájení obnovy řízení. Navíc platí, že na zahájení přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu není právní nárok, a proto žalobce nemůže s úspěchem brojit proti skutečnosti, že správní orgán přezkumné řízení nezahájil. Příslušný správní orgán (tj. správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který vydal původní rozhodnutí) má pouze povinnost sdělit podateli, že neshledal důvody pro nařízení přezkumného řízení, a s těmito důvody ho seznámit. Správní orgány přitom tímto způsobem v nyní projednávané věci postupovaly, neboť otázkou zahájení přezkumného řízení se zabýval žalovaný v rámci rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost. V něm sdělil žalobci, že důvody pro zahájení přezkumného řízení neshledal, neboť správní orgán I. stupně v rozhodnutí o zabavení odstranil veškeré vady, které mu žalovaný dříve vytýkal. Soud pak dodává, že toto sdělení nepodléhá soudnímu přezkumu, jak vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71, jehož právní věta zní: *„přípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřijatelnou (§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.“*
16. Pro úplnost soud dodává, že v zásadě totožnými námitkami, jimiž žalobce odůvodňoval svůj podnět pro zahájení přezkumného řízení, se zabýval i zdejší soud v rozsudku ze dne 26. 5. 2017, č. j. 5 A 105/2015-11-133, a jeho závěry potvrdil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 1. 2019, č. j. 3 As 214/2017-53. Oba soudy shledaly žalobcovy námitky nedůvodné a postup správních orgánů označily za souladný se zákonem.
17. Dále se soud zabýval samotným přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí, tedy otázkou posouzení podmínek pro zahájení obnovy řízení.
18. Dle § 100 odst. 1 správního řádu „řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování“.
19. Jak již uvedl žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí, účelem institutu obnovy řízení je napravení skutkových vad již pravomocného rozhodnutí, nikoliv vad právních. Důvodem pro nařízení obnovy řízení na žádost účastníka řízení proto mohou být výhradně skutkové

okolnosti nebo důkazy, které sice existovaly v době původního řízení, avšak vyšly najevo po právní moci rozhodnutí ve věci, případně se již provedené důkazy ukázaly být nepravdivými. Dále pak platí, že důvodem k obnově mohou být pouze takové skutkové okolnosti či nové důkazy o skutkových okolnostech, pokud jsou způsobilé odůvodnit jiné řešení otázky, jež byla předmětem řízení.

20. Žalobce v žalobě z obecného hlediska namítl, že žalovaný se jeho důvody pro nařízení obnovy řízení dostatečně nezabýval, toliko je rozčlenil do dvou skupin a posoudil pouze námitky obsažené v bodech 38 – 108 podání ze dne 31. 1. 2017. Soud však podotýká, že v žalobě chybí jakákoliv argumentace, kterou by žalobce konkrétně reagoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyvracel tam uvedené závěry. Úlohou žalobce ve správním soudnictví je přitom uvést jím spatřované skutkové či právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí [srov. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] a vymezit tak rozsah soudního přezkumu. Vzhledem k tomu, že žalobce tímto způsobem nepostupoval a v zásadě pouze odkázal na odůvodnění svého podání ze dne 31. 1. 2017, soudu nezbylo než vyjít z odůvodnění napadeného rozhodnutí a pouze přezkoumat správnost úvah žalovaného (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2017, č. j. 3 Azs 169/2016-46).
21. Předně soud uvádí, že žalovaný nepochybil, když námitky žalobce rozčlenil do dvou okruhů, neboť tímto způsobem od sebe oddělil námitky, které mohly mít relevanci ve vztahu k nařízení obnovy řízení, od námitek, které tuto relevanci postrádaly. V bodech 25 – 37 podání ze dne 31. 1. 2017 žalobce tvrdil, že správní orgán I. stupně nebyl oprávněn nakládat s exempláři kakadu palmového a vést o nich řízení o zabavení, neboť v dané věci již probíhalo trestní řízení. Dle soudu je tedy nepochybné, že tyto námitky napadají procesní postup správního orgánu I. stupně a jako takové mají právní, nikoliv skutkový charakter. Žalovaný tedy nepochybil, pokud se jimi v nyní řešené věci nezabýval, neboť tvrzené právní pochybení správního orgánu nemohlo být důvodem pro nařízení obnovy řízení.
22. V bodech 38 – 108 podání ze dne 31. 1. 2017 žalobce namítal nepravdivost některých důkazů a podkladů rozhodnutí o zabavení a jejich nedostatečnost pro prokázání skutkového stavu věci (zejména parentitní testy DNA provedené agenturou FERA). Dále žalobce napadl věrohodnost a pravdivost úředního záznamu ze dne 11. 3. 2015 zpracovaného Mgr. Z. N., odborného posudku Doc. Mgr. P. M., Ph.D. a odborného vyjádření RNDr. M. P., Ph.D., soudní znalkyně. V bodech 69 – 79 žalobce uvedl své pochybnosti o zajištění vzorků potřebných pro provedení testů parentity a zároveň pochybnosti týkající se manipulace s těmito vzorky.
23. Soud sice souhlasí s žalobcem, že výše uvedené námitky se týkají skutkového stavu věci, ovšem zároveň je nepochybné, že tyto námitky mohl žalobce uplatnit již v průběhu řízení ve věci (buď v rámci vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí či následně ve včas podaném odvolání proti rozhodnutí o zabavení). Nejedná se tedy o skutečnosti, které by vyšly najevo až po právní moci rozhodnutí a které by žalobce nemohl uplatnit již v průběhu řízení. Soud se proto ztotožnil se závěrem žalovaného, že v řešeném případě nebyly splněny podmínky pro nařízení obnovy řízení, a to zejména s ohledem na znění § 100 odst. 2 věty druhé správního řádu, podle něhož „obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení“. Jak bylo výše uvedeno, veškeré námitky, které žalobce uvedl na podporu své žádosti o obnovu řízení, mohly být uplatněny již v odvolání proti rozhodnutí o zabavení. Na uvedeném pak nic nemůže

změnit ani to, že žalobcovo odvolání správní orgány věcně neprojednaly, neboť tuto skutečnost zapříčinil sám žalobce tím, že své odvolání nepodal včas.

V. Závěr

24. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. června 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

